

уздизање града

обнова живота

уздизање града

обнова живота

уздицање града

обнова живота

Удружење "Лајф" је у циљу промоције културе и архитектуре града Новог сад , прикупило и сажело ова сведочења о разарању и обнови објеката од изузетног значаја за Српску Атину.

Нови Сад је, као и многи Српски градови, доживео велика рушења, али се исто тако из пепела дизао и постајао јоше лепши, а ове слике показују да је све могуће превазићи и на крају победити.

ВАРАДИНСКА ДУГА

Most kraljevića Tomislava

Minirani most 1941. godine

Građen od 1921. do 1928. godine na lokaciji koja je pre Prvog svetskog rata bila predviđena za gradnju stalnog mosta. Zajedno sa mostom, probijen je bulevar kojim se Novi Sad proširio do Dunava i povezao sa Petrovaradinom. Prvi put je srušen 1941. godine, kada ga je jugoslovenska vojska minirala, kasnije su ga Nemci obnovili, zatim 1944. godine srušili pri povlačenju.

Most maršala Tita (Varadinski most) Uredi

Srušeni Varadinski most

Ovaj most je prvi most koji je obnovljen posle Drugog svetskog rata. Obnovljen je 1945. godine, a do izgradnje Žeželjevog mosta preko njega su išle železničke šine. Bio je jednostavne rešetkaste konstrukcije. 1999. godine je bilo predviđeno njegovo podizanje na propisanu visinu, međutim, 1. aprila 1999. NATO avijacija ga je sa nekoliko projektila srušila.

Varadinski most Uredi

Odmah po završetku NATO agresije pristupilo se izgradnji novog mosta. Krajem 1999. uklonjeni su ostaci starog mosta i početkom 2000. godine radnici niškog MIN-a su danonoćno radili da bi Novom Sadu obezbedili novi stalni most. Otvoren je septembra 2000. godine, neposredno pred izbore. Na otvaranju je dobio ime „Varadinska duga“, ali kasnije je ime promenjeno u Varadinski most.

1941.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

1970.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

1999.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

2019.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

уздизање града

обнова живота

МОСТ СЛОБОДЕ

Мост слободе је друмско-пешачки мост преко Дунава у систему косих затега са два пилона. Повезује бачки и сремски део Града Новог Сада, тј. Нови Сад и Сремску Каменицу. Такође, повезује Нови Сад са државним путем IB реда 21, који преко Фрушке горе води до Руме, ауто-пута А3 и западне Србије. Мост је први пут отворен за саобраћај 23. октобра 1981. године. У то време, мост је био светски рекордер у категорији мостова са косим затегама. Бомбардован је 3. априла, 1999. за време НАТО бомбардовања СРЈ. Реконструисан је и поново отворен за саобраћај октобра 2005. године.

О повезивању леве и десне обале Дунава на месту данашњег Моста слободе размишљало се још у послератном периоду, а идеја је озваничена Генералним урбанистичким планом Новог Сада из 1974. Направљено је шест идејних решења, а усвојено решење је имало своје естетске, али и предности у погледу пловидбе бродова, брже евакуације леда, ерозије речног корита итд. Тако тадашњи Булевар 23. октобра (данашњи Булевар ослобођења), савлађујући мостом реку, постаје градска саобраћајница и значајан улазни правац у град. Планиран је и као западна веза са ауто-путем Београд – Нови Сад, што никада није до краја реализовано.

Главни пројекат моста је урађен 1974. године. Припремни радови започети су у априлу 1976, а главни радови почетком септембра исте године. У саобраћај је пуштен симболично 23. октобра 1981, на дан када је 1944. Нови Сад ослобођен у Другом светском рату.

Наручилац изградње је била Самоуправна интересна заједница за грађевинско земљиште Нови Сад. Главни пројекат су израдили Институт „Кирило Савић“ и Предузеће за пројектовање „Преднапрегнути бетон“. Главни пројектант је академик др Никола Хајдин, а у пројектовању су му помагали и Гојко Ненадић, др Миодраг Секуловић, Предраг Желалић, Благоје Зарић и други. Радове је извело предузеће Грађевинско предузеће „Мостоградња“ из Београда.

1980.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

1981.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

1999.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

2008.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

уздизање града

обнова живота

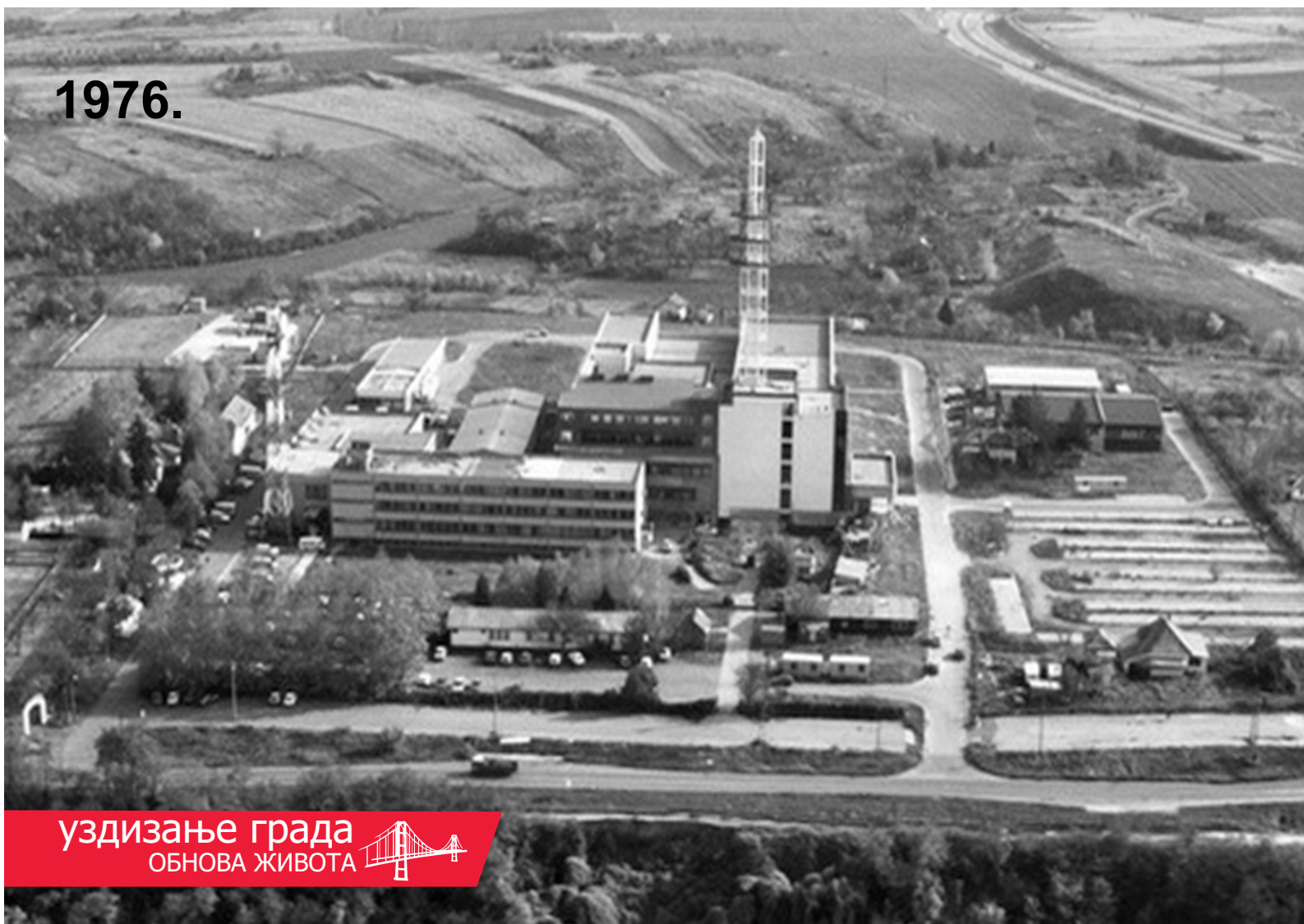
ЗГРАДА РТВ-МИШЕЛУК

Савет радне заједнице Радио-Новог Сада је 1971. године донео одлуку о стварању самосталне радне јединице - Телевизије Нови Сад. Скупштина АП Војводине је 1972. донела одлуку о прерастању радија у Радио-телевизију Нови Сад (скраћено РТНС). Телевизијски програм је из новоизграђеног здања на Мишелуку почео да се емитује 26. новембра 1975. године. Првог дана емитовања дата је специјална емисија о новосадској телевизији, а сутрадан, 27. новембра, гледаоци на ширем подручју Војводине имали су прилику да гледају прве информативно-политичке дневнике на српскохрватском и мађарском језику. Телевизија је у почетку емитовала програм на пет језика: српскохрватском, мађарском, словачком, румунском и русинском, а касније и на ромском и украјинском.

Републичким законом из 1991. године мења се статус електронских медија у правцу њихове централизације и подржављења. Од радиодифузних центара на подручју Републике Србије, ранијих чланица ЈРТ - радио-телевизија Београд, Нови Сад и Приштина - 1. јануара 1992. године формира се Јавно предузеће Радио-телевизија Србије (РТС), која преузима сва средства претплате и техничке капацитете. За део предузећа, „оперативну јединицу“ за припрему и производњу радијског и телевизијског програма, остао је назив РТНС, али је потоња унутрашња регулатива умногоме дерогирала и последња од датих права. Од 2006. године РТС се дели на два јавна радио-телевизијска сервиса: Радио-телевизију Србије са седиштем у Београду и Радио-телевизију Војводине са седиштем у Новом Саду. РТВ је званично почела са радом 26. јуна 2006. године.[2]

Радио и ТВ торањ на Иришком Венцу, бомбардован током НАТО агресије на СРЈ За време НАТО бомбардовања 1999. године уништене су зграде Телевизије Нови Сад на Мишелуку. Особље је благовремено евакуисано, али је нанета огромна материјална штета. У бомбардовању је такође уништена или оштећена већина предајника радија, иако сама зграда радија није страдала. Уништене зграде телевизије нису обнављане, већ је телевизија привремено премештена у бившу зграду НИС-а у центру града, где се и данас налази. У току је изградња нове зграде Телевизије на Мишелуку.

1976.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

1999.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

2019.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

ЖЕЖЕЉЕВ МОСТ

Мост је био укупне дужине 466,45 метара и грађен је од 1957. до 1961. године, као јединствен пример градње уз коришћење преднапрегнутог бетона. У првој фази су изграђени лукови, а затим је изграђен коловоз који је „висио“ на челичним сајлама закаченим за лукове моста. Пројекат за мост је израдио југословенски грађевински инжењер Бранко Жежељ.

Лукови моста постали су једна од визиура Новог Сада. Преко њега је ишла међународна пруга, као и транзитни пут кроз Нови Сад. Његовим рушењем 1999. године за кратко су пресечени ови путеви.

У НАТО бомбардовању Југославије 1999. године, мост је гађан 12 пута. 23. априла 1999. године са више директних погодака, мост је коначно срушен.[1] Тада је пресечен железнички саобраћај између Суботице и Београда. Привремени друмско-железнички мост поред Жежељевог моста, изграђен 2000. године, замењивао је недостатак Жежељевог моста. Током бомбардовања, Нови Сад је остао без сва три велика моста преко Дунава (Мост Слободе, Варадински мост и Жежељев мост).

Мост је обновеље и свечано пуштен поново у рад 2018. године.

2060.

уздицање града
ОБНОВА ЖИВОТА

1999.

уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

FOTO TANJUG/ ARHIVA/ JAROSL

2018.

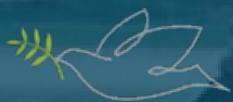
уздизање града
ОБНОВА ЖИВОТА

уздизање града

обнова живота

Град Нови Сад
City of Novi Sad

